

Sublimul rece tronează

Samoila

Floarea,
Star de primăvară,
Zace singură-mpietrită
Ca o iarnă
Crud-avară
Cu ființa pustiită.
Într-un mugure
Firav
Sunt trei frunze
Șifonate,
Zdrențe rare de postav
Cu desene
Cadrilate.
Setea plină, imuabilă,
Umple hăul
Zilelor,
Goale ca o respectabilă
Lipsă a simțirilor
Iar lumina prăfuită
Din cotlonul viselor,
Patronează o ispită
Proprie proscriselor.
În acest decor
Bigot
Numai Bebe* nu ezită
Să se scarpine
Pe bot
Cu-o plăcere-acoperită
De sublimul ce tronează
Cu un aer contondent
Peste curtea ce înghite
Amintiri despre
Prezent.

*Bebe-un câțel simpatic